

dringsforslag før den 4de December. Det skete for øvrigt ikke en Gang senere, idet den ærede Ordfører, som sagt, i et langt senere Møde medtog det og der imod al Stil og Brug omdelte det til Medlemmerne.

Ordføreren (N. J. Larsen): Jeg erkender, at denne Diskussion kun har liden Interesse for Almenheden; men det kan være nødvendigt at statuere et Eksempel, da det ærede Medlem fra Røge jævnlig optræder med Anklager mod os andre for, at vi forhale Sagerne. Det er nu paavist, at det ærede Medlem er selv Skyld i, at dette Forslag ikke er blevet fremmet paa et tidligere Trin. Naar det ærede Medlem siger, at jeg ikke fremsatte de Ændringsforslag, jeg havde, paa Mødet den 4de December, saa er det ganske rigtigt. Men hvorfor gjorde jeg det ikke? Hvorfor gav jeg blot Meddelelse om, at Ændringsforslag forelaa? Fordi det ærede Medlem ved sin Udeblivelse var Skyld i, at Udvalget ikke kunde tage nogen afgørende Beslutning om de Ændringsforslag, som jeg var beredt til at fremlægge. Hvis Udvalget havde været beslutningsdygtigt, vilde Ændringerne være blevne forelagte Medlemmerne og Sagens Behandling ført videre.

Alberti: Jeg tror, at jeg trostigt kan overlade til det høje Ting at afgøre, hvor Skylden for Sagens langvarige Behandling i Udvalget ligger.

Svrdum: Den ærede Ordfører udtalte over for Ministeren sin Tak og Tilfredshed med den Stilling, Ministeren indtog til Forslaget. Jeg kan ikke være slet saa tilfreds med Ministerens Udtalelser som den ærede Ordfører. Jeg søgte ikke, at den ærede Ministers Udtalelser tydede paa, at han nærede Interesse for at fremme Sagen. Den ærede Minister mente, at hvis Tinget kunde blive enig om den Tanke der laa i Flertallets Forslag, saa vilde han ikke sætte sig derimod, og saa kunde Forslaget saa Lov at passere, men i den Udtalelse ser jeg intet Bevis for, at den ærede Minister har nogen som helst Interesse af at fremme den Sag, og for at saa en Sag som denne fremmet bør man nødvendigvis have den ærede Ministers Interesse og Medhjælp, saaledes ser jeg i alt Fald Spørgsmaalet. Hvis den ærede Minister stiller sig afvisende, og ikke har noget til overs for Forslaget, saa skulde det være mærkeligt, om vi fik Fornøjelsen af at se Forslaget gaa igennem i det andet Ting. Jeg frygter imidlertid meget for, at den ærede Ministers Udtalelse

var af den Bestaenhed, at Forslaget ikke naar at komme ud af det andet Ting, hvor det forhaabentlig snart maag komme op. Jeg beklager, at den ærede Ordfører er saa tilfreds og fornøjet med Ministerens Udtalelse. Jeg selv beklager Ministerens Udtalelse, jeg ser nemlig deri en Svæffelse for Sagens Fremme. Den ærede Minister sagde om den lille, af mig stillede Ændring, at den kunde man gaa med til, hvis man fuldt ud vilde gennemføre Beskyttelsen mod Valgtryk. Ja, der har man det! Det er naturligvis dette, jeg vil og virker for, og det er ud fra den Betragtning, at jeg har stillet dette Ændringsforslag. Man vil altsaa ikke gaa med til det, som der tilstages, og som dog enhver Mand burde gaa med til! Det er dog aldeles urimeligt, naar man har en almindelig Valgret, at denne Valgret saa ikke skal beskyttes, men at Folk skulle kunne tvinges til at stemme efter andres Overbevisning. Man kan og skal have Lov til at agitere for sin Overbevisning, men at tvinge Folk ved et eller andet Middel til at stemme imod deres Overbevisning eller til at lade være at stemme, det er dog i allerhøjeste Grad forkasteligt. Naar man ser saaledes paa Sagen, vidner det naturligvis kun om, at et Forslag om hemmelig Afstemning vilde være lige saa vanskeligt at saa gennemført som nærværende Forslag. Det er dog ret betegnende, at Folk i et Land med en fri Forsfatning kunne og ville vedkende sig, at denne fri Forsfatning ikke har mere at betyde, end at man vil have Lov til at udøve Valgtryk, direkte eller indirekte. Det er i Sandhed et stærkt Stykke. Ikke desto mindre skal dog det, at denne Lov ikke kommer igennem, ikke forhindre os i at fremkomme med vort Forslag om hemmelig Afstemning, og i at blive ved dermed, indtil det vinder Indpas, og den Tid skal nok komme, da det vinder Indpas. — Jeg skal ikke blande mig i den Diskussion, der har været ført mellem den ærede Ordfører for Udvalget og Ordføreren for dets Mindretal, men jeg skal dog sige, at jeg meget gerne havde set, at dette Forslag allerede for 2 a 3 Maaneder siden var kommet op i det andet Ting, thi jeg tror, at det vilde have været vanskeliggere for det andet Ting at lægge det til Side gennem hele Samlingen end nu, da det først kommer i Slutningen af Samlingen. Og uden at være partisk vil jeg, naar den ærede Ordfører vil gøre gældende, at Forslagsstilleren ikke har haft nogen Interesse for at fremme Sagen, stille mig paa Forslagsstillerens Side, thi det er min fulde Overbevisning, at Forslagsstilleren inderlig har ønsket Forslaget fremmet for lang Tid siden.